

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE
SECONDARY EDUCATIONNAL SERVICE AREA OFFICE 2
NAKHON SI THAMMARAT



¹วราภรณ์ ไชยรัตน์, ²บุญส่ง ทองเอียง และ ³พระครูวินัยธรวุฒิชัย ชยวุฒโฒ (เพ็ชรทองมา)

¹Waraporn Chairat, ²Boonsong Thongiang

And ³Phrakhruvinaithornwutthichai Chayawuddho (Pettongma)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, ประเทศไทย

Mahamakut Buddhist University, Thailand

¹007warapornchairat@gmail.com, ²bstong9@gmail.com, ³ wattchai.pet@mbu.ac.th

Received: July 29, 2024; **Revised :**November 26, 2024; **Accepted :**December 28, 2028

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา 3) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับ

¹นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

³อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล รองลงมา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ตามลำดับ 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน ในภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษา ในภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 3. ข้อเสนอแนะการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงความจำเป็นในการนำเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลโดยการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการทำงานในสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน ปรับปรุงพัฒนาระบบสารสนเทศให้สามารถเข้าถึงได้ และนำมาใช้ประโยชน์ให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว สร้างและพัฒนาผู้นำด้านดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเตรียมความพร้อมให้ครู บุคลากร และนักเรียน ให้เป็นพลเมืองยุคดิจิทัลที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษา

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ, ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง, ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล

Abstract

The purpose of this research article were : 1) To study the leadership in the digital age of school administrators in the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office. 2) To compare the opinions of school administrators and teachers on leadership in the digital age. of administrators of educational institutions in the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office, classified by work experience and size of educational institutions 3) To study guidelines for the development of leadership in the digital age of educational institution administrators, Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office. The results of the research found that 1) the level of leadership in the digital age of school administrators in the Nakhon Si Thammarat

Secondary Educational Service Area Office The overall picture is at a high level. 2) Results of comparing opinions on leadership in the digital age of administrators of educational institutions under the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office. Categorized according to the work experience variable, overall, it was found to be significantly different at the .05 level, and classified according to the variable size of the educational institution, overall, it was found to be statistically significantly different at the .01 level. 3) Suggestions for developing leadership in the digital age of school administrators under the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office found that school administrators should be aware of the need to use digital technology. Promote the use of digital technology by creating a culture and working atmosphere in educational institutions. Provide a professional learning environment and digital technology media for learners. Improving and developing information systems to be accessible and put it to good use for convenience and speed Create and develop digital leaders Increase the capacity of specialized digital technology practitioners to prepare teachers, personnel, and students to be digital citizens who will drive educational development.

Keywords : leadership, transformational leadership, leadership in the digital age

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 1) การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้านวิทยาการของโลก หรือที่เรียกว่า “ยุคดิจิทัล” เป็นยุคที่มี

ส่งผลให้การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนาหรือ covid-19 ที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงเกือบทุกประเทศทั่วโลกในปี ค.ศ.2020 นี้ ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทและมีพลังมหาศาลต่อการเอื้อประโยชน์ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้คน รวมถึงหน่วยงานต่างๆ สามารถขับเคลื่อนไปได้ท่ามกลางสถานการณ์วิกฤตซึ่งสภาวะดังกล่าวกระทบต่อการจัดการศึกษาทั้งการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาอย่างมาก สถานศึกษาจะต้องใช้เทคโนโลยีและระบบออนไลน์ต่างๆ เพื่อการเรียนรู้และการทำงานภายใต้วิถีปกติใหม่ (New Normal) มีการเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ระบบออนไลน์มากขึ้น (รุจาภรณ์ ลักษณะดี, 2565 หน้า 1) เพื่อการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย ดังนั้นระบบการศึกษาต้องสนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง ภายใต้การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัลเพื่อการศึกษา (วรารักษ์ พวงสำเนาและชนมณี ศิลานุกิจ, 2566: 3)

ในการขับเคลื่อนการศึกษาของประเทศไทยในยุคดิจิทัล ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 หมวด 9 มาตรา 63 ถึง 69(2) ได้ระบุไว้เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยี เพื่อการศึกษาและความสำคัญกับเทคโนโลยีเพื่อศึกษามาโดย นอกจากนี้ในแผนแม่บทการส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล พ.ศ. 2561-2564 ยังได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ “สู่เศรษฐกิจดิจิทัลที่มีพลวัต บนฐานของสังคมที่รู้จักคิด รู้เท่าทัน และกำลังคนที่สามารถปรับตัวและสร้างโอกาสจากเทคโนโลยีและ นวัตกรรมดิจิทัล” และได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา กำลังคนสู่ยุคดิจิทัล เพื่อเพิ่ม ศักยภาพกำลังคนดิจิทัล ทักษะดิจิทัลเบื้องต้น โดยเริ่มจากการพัฒนา ทักษะการคิดเชิงตรรกะ (Computational Thinking) การเขียนโปรแกรม (Coding) และการพัฒนาสิ่งประดิษฐ์ดิจิทัล การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ทักษะดิจิทัล ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตามแผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) และแผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา กำหนดให้การพัฒนาเด็ก ตั้งแต่ประณมวัยให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่ดี สมวัยทุกด้าน โดยใช้ การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562, ออนไลน์)

การบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จึงจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสาร และเทคโนโลยี

คอมพิวเตอร์และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเพื่อการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่าที่แท้จริง (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559 หน้า 59) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีการบริหารจัดการด้านการศึกษาโดยใช้ แนวทางการบริหารตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้ 1) การจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง 2) การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 3) การพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา 4) การสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และ 5) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยนโยบายด้านที่ 3 นั้นมี ตัวชี้วัดในการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้และทักษะด้าน Digital Literacy, Digital Pedagogy และทักษะสื่อสาร ทั้งยังส่งเสริมการใช้ Digital Technology มาใช้ในการพัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพมี ศักยภาพ และมีคุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562, หน้า 4)

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษา โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจและสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักผ่านโซเชียลมีเดียสามารถกระตุ้นให้ ครูผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาและสามารถร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมทาง การศึกษาอย่างมีคุณภาพ สามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ ดิจิทัล สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่ส่งเสริมสมรรถนะครูและ ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเกิดการเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ซึ่งมีภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงจึงต้องการข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานใกล้ชิดที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างไร เพื่อนำผลของการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช อันจะนำไปสู่การปรับปรุงการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำคุณกิจทั้ลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อภาวะผู้นำคุณกิจทั้ลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาของภาวะผู้นำคุณกิจทั้ลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำคุณกิจทั้ลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 71 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 170 คน ครูจำนวน 2,720 คน รวมทั้งหมด 2,890 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ใช้ศึกษาภาวะผู้นำคุณกิจทั้ลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 21 คน ครูจำนวน 317 คน รวมทั้งหมด 338 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 P. 607-610)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-list) ประกอบด้วยตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ แบบโลกยุคดิจิทัล 3) การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ 4) การปรับปรุงอย่างเป็นระบบ 5) การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

แบบสัมภาษณ์ ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของผู้บริหารที่ได้รับรางวัลวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเรียนการสอน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยรวม รายด้านเพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของผู้บริหารที่ได้รับรางวัลวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเรียนการสอน สรุป วิเคราะห์แล้วนำเสนอในเชิงพรรณนาต่อไป

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือครูผู้สอนในสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 และตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ขนาดเล็กและกลาง

จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 ขนาดใหญ่ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80 และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.80

2. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราชในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงที่สุดไปต่ำสุด ได้แก่ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล รองลงมา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราชโดยแยกเป็นรายด้านพบว่า

1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายและใช้วิธีการระดมทุนจากแหล่งต่างๆ เพื่อสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ และอุปกรณ์ดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางดิจิทัลของสถานศึกษา

2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครูพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านดิจิทัล รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ชุมชนและท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมเชิงดิจิทัล

3) ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาเก็บรวบรวมและค้นหาข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการประเมินผลการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ

4) ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษานับสนุนการใช้เทคโนโลยี ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการปรับปรุงอุปกรณ์ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์

5) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาในรูปแบบการใช้สื่อออนไลน์ และผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานภายนอกด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษาพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง

3. ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช ของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ คือ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.

01 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปีมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 10-20 ปี ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัลและด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษาในภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD พบว่า

1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดเล็กและกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ และครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

2) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดเล็กและกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ และครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

3) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดเล็กและกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

4) ด้านการการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดเล็กและกลาง ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

5) ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดเล็กและกลาง มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำ

ยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ และครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่ำกว่าครูที่ขนาดของสถานศึกษาเป็นขนาดใหญ่พิเศษ

4. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

4.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรตระหนักถึงความจำเป็นในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบริหารสถานศึกษา รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต กำหนดวิสัยทัศน์ดิจิทัลร่วมกัน วิสัยทัศน์ควรมีความชัดเจน ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ สามารถปฏิบัติได้จริง สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เผยแพร่วิสัยทัศน์สู่สาธารณชนดำเนินงานให้มีความทันสมัยและอยู่ในรูปแบบดิจิทัล

4.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ โดยการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการทำงานในสถานศึกษาที่เหมาะสมต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการฝึกอบรม เพิ่มพูนทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

4.3 ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และสื่อเทคโนโลยี ดิจิทัลอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน สร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จัดซื้อ จัดหาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอต่อผู้เรียน เสริมสร้างพลัง อำนาจให้กับครูผู้สอนและบุคลากรในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ สร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นครูบุคลากร ในการนำสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการปฏิบัติงาน

4.4 ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสนับสนุนและส่งเสริมความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ปรับปรุงพัฒนาระบบสารสนเทศให้สามารถเข้าถึงได้นำมาใช้ ประโยชน์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว นำข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และตรวจสอบให้ ระบบดิจิทัลสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดกรอบการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลที่ชัดเจน ส่งเสริมให้เกิดชุมชนหรือสังคมเรียนรู้ออนไลน์ สนับสนุนและผลักดันให้มีการเชื่อมโยงทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

4.5 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสมกับยุคดิจิทัล เป็นแบบอย่างที่ดีด้านเทคโนโลยี พัฒนาตนเอง สร้างและพัฒนาผู้นำด้านดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติงานเฉพาะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เตรียมความพร้อมให้ครู บุคลากร และนักเรียน มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล เป็นคนฉลาดรู้ทางด้านดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ มีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทัน ภัยหรือผลกระทบที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นพลเมืองยุคดิจิทัลที่จะขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาพัฒนาประเทศด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครศรีธรรมราช มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีในการทำงานมากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากผู้บริหารมีบทบาทสำคัญในขับเคลื่อนหน่วยงานเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ออระญา ปะภาวะเต และบุญชม ศรีสะอาด (2564, หน้า 197) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565, หน้า 74) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนรายด้าน ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1.1 ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารจำเป็นต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อใช้

ประกอบในการกำหนด พันธกิจ วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามแผนงานและกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับด้านดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐิรรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 99) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุดรดิตรดิธ พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุจาภรณ์ ลักษณะดี (2565, หน้า 74) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสทวิทยาชตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานชตพื้นที่ การศึกษาประณมศึกษาชลบุรี ชต 1 พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล โดยรวมและรายช้อยอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อย โดยช้อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมครุพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านดิจิทัล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาความสามารถของบุคลากรครุภายในโรงเรียน เนื่องจากบุคลากรครุเป็นแกนหลักในการพัฒนาโรงเรียน และความสามารถทางด้านดิจิทัลเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรากร เจริญเชื้อ (2565, หน้า 57) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานชตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเลย หนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ พวงสำเภา (2566, หน้า 8) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายช้อย โดยช้อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้ความสามารถ มีทักษะการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล จึงมุ่งเน้นและส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรครุจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อพัฒนาทักษะทางการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ พวงสำเภา (2566, หน้า 9) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวินท์ ปินสะอาด (2564, หน้า 144) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี ในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อใช้ในการบริหารโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการปรับปรุงการทำงานภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กวินท์ บินสะอาด (2564, หน้า 144) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทราภรณ์ อินอ่อน (2566, หน้า 263) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษามีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการทำงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานกันภายในองค์กร เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการและรวดเร็ว การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจึงมีบทบาทสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กวินท์ บินสะอาด (2564, หน้า 145) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ พวงสำเภา (2566, หน้า 8) ได้ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดของสถานศึกษา พบว่า

2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่

ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีการปรับตัวให้เท่าทันกับเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัลไม่เท่ากัน เป็นผลทำให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานเป็นช่องทางในการสื่อสาร ประสานงาน การแลกเปลี่ยนข้อมูล รูปแบบการปฏิบัติงาน ความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลไม่เหมือนกัน จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ์ ศีลาฉาย (2565, หน้า 117) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กันตชาติ กุดนอก (2565, หน้า 177) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันโดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษาในภาพรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกัน มีการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน สภาพสังคม วัฒนธรรมองค์กร เศรษฐกิจภายในชุมชนแตกต่างกัน ทำให้ครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่มีขนาดต่างกันจึงมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ์ ศีลาฉาย (2565, หน้า 117) ได้ศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็น

ของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ พวงสำเนา (2566, หน้า 1) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่อยู่ในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพตะวันออก สังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษา จึงควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนางานต่างๆ เพื่อให้เกิดความคล่องตัว มีประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรภายในองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปจัดทำแผนพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มภาวะผู้นำยุคดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมครูพัฒนาทักษะวิชาชีพด้านดิจิทัล เนื่องจากบุคลากรครูเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนองค์กรให้เดินหน้าต่อไปได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ควรจัดทำโครงการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลแก่ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด

เอกสารอ้างอิง

- กวินท์ บินสะอาด. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสตูล. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กันตชาติ กุดนอก. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พนทิพย์ หาญชนะ และศีกฤทธิ์ ศิลาลาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

- การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. Journal of Roi Kaensarn Academi, ปีที่ 7 ฉบับที่ 6, 117-113
- ภูริรัตน์ สุกใส (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับ ความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัด อุตรดิตถ์. บัณฑิตวิทยาลัย : วิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รุจาภรณ์ ลักษณะดี. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขตบ้านบึง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกริก.
- วรภรณ์ พวงสำเภาและชนมณี ศิลาณกิจ. (2566). วารสารสหวิทยาการและการจัดการร่วมสมัย ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2566, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิรากร เจริญเชื้อ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเลย. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช. (2566). ข้อมูลสารสนเทศทาง การศึกษา 10 มิถุนายน 2566,
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2562. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2566. จาก <https://www.obec.go.th>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๙ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวาน กราฟฟิค จำกัด
- ออรุณ ปะภาวเต และบุญชม ศรีสะอาด. (2564). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 2. , น. 191-200. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2565, จาก <https://so02.tci-thaijo.org/article>download>
- Krejcie, R. V.& Morgan, D. W. (1970). “Determining Sample Size for Research Activities,” Educational and Psychological Measurement. 30(3): 607 – 610.

